

Heste, der udgjør et Antal af 1728, ogsaa skal paalægges Hartfornsbrugere, og det blev Tilfældet, at disse ikke skulde have anden Godtgjørelse i Foderløn for dem end for de andre, og man saa seer, at den er vel ringe for de første, og de desuden ere udsatte for stor Risiko ved Remonteringen, — saa bliver det jo en dobbelt Byrde, og jeg troer derfor virkelig, at det var at ønske, at Sagen blev tagen godt under Overveielse, om der ikke kunde blive gjort et Tillæg i den Retning, at, dersom ikke Remonteringens kan blive særskilt for sig og Hartfornet blive fri for Remontering, saa Byrden skulde paalægges Hartfornet i sin Heelhed, at det da skulde have en Betaling, som var tilstrækkelig til, at det nogenlunde kunde udrede denne Byrde. Den ærede Ordfører gjorde en Opfordring til mig, som jeg glemte at besvare i mit første Foredrag, nemlig angaaende hvad jeg har tilladt mig at fremhæve i Betænkningen, at det Udskast, som forelaa, vilde give Anledning til Misforstaaelse. Forordningen af 1774 har givet Anledning til Misforstaaelse, og det vil vist vise sig, — om ikke strax i Diebliffet, saa dog om kort Tid, og, om det ogsaa ikke har viist sig her, saa har det dog viist sig i det andet Thing paa den forrige Rigsdag, — ligesom det vist ogsaa vil vise sig her, — at det er Manges Mening, at det er Statens Heste, som nu kaldes Nationalheste, og at det ikke er Udredningsheste, medens Mange mene, at det er Udredningsheste. Altsaa er der en Misforstaaelse; idetmindste kan jeg ikke forklare mig det anderledes. Og Lovudkastet vil virkelig ogsaa give Anledning til Misforstaaelse; thi gjennem hele Lovudkastet i Almindelighed gaaer der netop et Princip, som giver en saadan Anledning, hvilket jeg ogsaa har tilladt mig i Betænkningen at udtale. Men jeg skal dog ikke videre indlade mig derpaa, men vil overlade til kyndige Mænds Bedømmelse, om det ikke forholder sig saaledes, og om det ikke var ønskeligt, at Loven bliver skreven saaledes, at — som jeg har tilladt mig at bemærke i Betænkningen — ikke blot den juridiske Lærde kan forstaae den, men ogsaa alle de, som skulle rette sig efter den. Det er ikke nok, at Sagen bliver forandret, at de en-

skellige Hartfornsbrugere, som jeg har omtalt, ikke beholde Byrden længere; men Hovedsagen er vist at faae Alt ordnet paa den rigtige Maade. I Maaden at ordne det paa, er jeg nu ikke enig med Majoriteten, og jeg skulde derfor forbeholde mig, dersom jeg skulde finde Anledning dertil, at stille Ændringsforslag til anden Behandling, for at man, om man ikke kunde faae det, der efter min Mening er det Bedste, saa dog kunde faae det Næstbedste.

Ordføreren: Den Bemærkning, som den høitagtede Krigsminister har gjort ved § 6, rammer egentlig mere selve Lovudkastet end det rammer Udvalget; men jeg skal dog tillade mig med nogle saa Ord at imødegaae denne Bemærkning. Den høitagtede Krigsminister har nemlig meent, at det var tilstrækkeligt, naar disse saakaldte Amtsmynstringscommissioner, som skulle oprettes omkring i Amtene, for Fremtiden alene kom til at tarere Hestene, men ikke fik nogen Indskyldelse paa at erkjende, om Hestene ere tjenstdygtige eller ei, da man i saa Fald skabte to Commissioner og let kunde forarsage Beføstninger. Jeg kan ikke negte, at man derved skaber to Commissioner, og at det virkelig ogsaa kan medføre Beføstninger for Staten; men jeg troer, at det ligger i Hartfornsbrugernes velforstaaede Interesse, at Amtsmynstringscommissionen faaer nogen Indskyldelse paa at bedømme Hestenes Tjenstdygtighed. Man maa nemlig tænke sig, at man kan have al mulig Tillid til Regimentsmynstringscommissionen, og dog kan Hestene ved at transporteres fra et fjerntliggende Militairquarteer til vedkommende District tilstøde eller anden Ting, som da maatte bedømmes, inden den blev afleveret til selve Districtet. Kunde Amtsmynstringscommissionen ved en saadan Leilighed ikke have nogen bestemt Indskyldelse derpaa, seer jeg ikke rettere, end at Districterne derved vilde være udsatte for Tab, og saavel Lovudkastet som Udvalget have i det Hele arbeidet hen til og bestræbt sig for, at man ikke skulde kunne sige, at man ved at fordele Hestene paa denne Maade vilde forarsage Hartfornsbrugere nogen aparte Byrde af nogen Betydenhed. — Den høitærede Krigsminister har endvidere ved § 8 med Hensyn til Aarenes Antal meent, at det ikke kunde